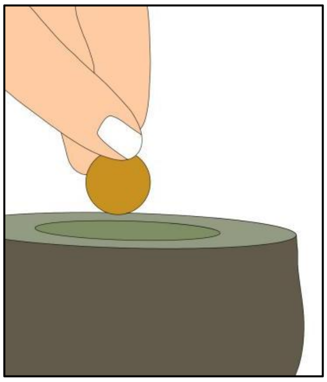

ຮີດຄອງປະເພນີຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນໃນການໃຫ້ທານ

ທານ - ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ອາຫານ, ຫຼື ເງິນ ທີ່ບໍລິຈາກໃຫ້ຄົນທຸກຍາກ

ພຣະກິດຕິຄຸນ

ຈົ່ງລະວັງຢ່າໃຫ້ທານຕໍ່ໜ້າມະນຸດເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນ
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບລາງວັນຈາກພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ.
ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ທານຢ່າເປົ່າແກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ເໝືອນດັ່ງຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດເຮັດໃນທຳມະສາລາແລະຕາມຖະໜົນຫົນທາງ
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດຈາກມະນຸດ. ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງພວກເຂົາ.
ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ທານ ຢ່າໃຫ້ມືຊ້າຍຂອງເຈົ້າຮູ້ວ່າມືຂວາຂອງເຈົ້າເຮັດຫຍັງ ເພື່ອວ່າທານຂອງເຈົ້າຈະຢູ່ໃນທີ່ລັບໆ
ແລະພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ຊົງເຫັນໃນທີ່ລັບໆ ຈະຊົງປະທານລາງວັນໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ. ມັດທາຍ 6:1-4

ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, “ ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງລົງມາຈາກນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໄປເມືອງເຢລິໂກ ແລະຕົກຢູ່ໃນສະພາບຂອງໂຈນ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ປຸ້ນເອົາເສື້ອຜ້າຂອງລາວອອກ ແລະທຳຮ້າຍລາວ ແລ້ວກໍ່ໜີໄປ ໂດຍປະລາວໄວ້ເກືອບຕາຍ.”
ແລະໂດຍບັງເອີນມີປະໂລຫິດຄົນໜຶ່ງລົງມາທາງນັ້ນ ແລະເມື່ອລາວເຫັນລາວ ລາວກໍຍ່າງຜ່ານໄປອີກຟາກໜຶ່ງ.
ແລະຄົນເລວີຄົນໜຶ່ງກໍເຮັດແບບນັ້ນຄືກັນ ເມື່ອລາວມາຮອດບ່ອນນັ້ນ ແລະໄດ້ເຫັນລາວ ແລະຍ່າງຜ່ານໄປອີກຟາກໜຶ່ງ.
ແຕ່ຊາວຊາມາເຣຍຄົນໜຶ່ງ ໃນຂະນະທີ່ລາວເດີນທາງມາຮອດບ່ອນທີ່ລາວຢູ່ ແລະເມື່ອລາວເຫັນລາວ
ລາວກໍມີຄວາມເມດຕາສົງສານລາວ ຈຶ່ງໄປຫາລາວ ແລະພັນບາດແຜໃຫ້ລາວ ໂດຍຖອກນ້ຳມັນ ແລະເຫຼົ້າແວງໃສ່
ແລະໃຫ້ລາວຂີ່ນລົດຂອງຕົນ ພາລາວໄປທີ່ໂຮງແຮມ ແລະເບິ່ງແຍງລາວ. ແລະໃນມື້ຕໍ່ມາ ເມື່ອລາວອອກໄປ
ລາວໄດ້ເອົາເງິນສອງເດນາຣິໂອ ແລະມອບໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຮງແຮມ ແລະບອກລາວວ່າ, “ຈົ່ງດູແລລາວດ້ວຍ
ແລະສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈ່າຍຫຼາຍກວ່ານີ້ ເມື່ອຂ້ອຍກັບມາ ຂ້ອຍຈະຈ່າຍຄືນໃຫ້ເຈົ້າ.” ໃນສາມຄົນນີ້
ເຈົ້າຄິດວ່າໃຜເປັນເພື່ອນບ້ານຂອງຜູ້ທີ່ຕົກຢູ່ໃນສະພາບຂອງໂຈນ?” ລາວຕອບວ່າ, “ຜູ້ທີ່ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ລາວ.”
ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍກ່າວແກ່ລາວວ່າ, “ ຈົ່ງໄປແລະເຮັດຢ່າງດຽວກັນ.” ລູກາ 10:30-37

ແຕ່ຈົ່ງໃຫ້ທານດ້ວຍສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກສິ່ງກໍສະອາດສຳລັບເຈົ້າແລ້ວ. ລູກາ 11:41

ຈົ່ງຂາຍສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ ແລະ ບໍລິຈາກ; ຈົ່ງຫາຖົງທີ່ບໍ່ເກົ່າໃຫ້ຕົນເອງ, ເປັນຊັບສົມບັດໃນສະຫວັນທີ່ບໍ່ເສື່ອມສູນ, ບ່ອນທີ່ຂະໂມຍບໍ່ເຂົ້າຫາ, ແລະ ແມງມອດບໍ່ກັດກິນ. ເພາະວ່າຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ, ໃຈຂອງເຈົ້າກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ລູກາ 12:33-34

ກິດຈະການ

ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນໄດ້ຂຶ້ນໄປໃນພຣະວິຫານນຳກັນໃນເວລາອະທິຖານ, ເຊິ່ງເປັນເວລາເກົ້າໂມງ. ແລະ ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນພິການຕັ້ງແຕ່ເກີດມາແຕ່ກຳເນີດແມ່, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງລາວໄວ້ທີ່ປະຕູວິຫານທີ່ມີຊື່ວ່າປະຕູງາມທຸກໆມື້ ເພື່ອຂໍທານຈາກຜູ້ທີ່ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ. ເມື່ອເປໂຕເຫັນເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນກຳລັງຈະເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ, ລາວກໍຂໍທານ. ເປໂຕໄດ້ແນມເບິ່ງລາວພ້ອມກັບໂຢຮັນ ແລະ ກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຮົາ.” ລາວກໍເອົາໃຈໃສ່ພວກເຂົາ, ຄາດຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງຈາກພວກເຂົາ. ເປໂຕຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເງິນ ແລະ ຄຳ ຂ້ອຍບໍ່ມີ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍມີຢູ່ນີ້, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ເຈົ້າ: ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້ານາຊາເຣັດ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຍ່າງໄປ.” ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຈັບມືຂວາຂອງລາວ, ແລະ ຍົກລາວຂຶ້ນ, ແລະ ທັນໃດນັ້ນຕີນ ແລະ ຂໍ້ຕີນຂອງລາວກໍມີກຳລັງ. ລາວກໍ່ໂດດຂຶ້ນຢືນ, ຍ່າງໄປ, ແລະ ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານກັບພວກເຂົາ, ຍ່າງໄປ, ກະໂດດໄປ, ແລະ ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ. ກິດຈະການ 3:1-8

ແລະຝູງຊົນທີ່ເຊື່ອນັ້ນມີໃຈດຽວ ແລະ ຈິດວິນຍານດຽວ; ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາເວົ້າວ່າສິ່ງທີ່ຕົນມີຢູ່ນັ້ນເປັນຂອງຕົນເອງ; ແຕ່ພວກເຂົາມີສິ່ງຂອງທັງໝົດຮ່ວມກັນ.
ແລະດ້ວຍລິດເດດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຢຊູ; ແລະພຣະຄຸນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຂົາທຸກຄົນ. ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ຂາດເຂີນ: ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ຫຼື ເຮືອນໄດ້ຂາຍ ແລະ ນຳເອົາລາຄາຂອງສິ່ງຂອງທີ່ຂາຍໄດ້ມາ, ແລະ ວາງໄວ້ທີ່ຕີນຂອງພວກອັກຄະສາວົກ. ແລະ ມີການແຈກຢາຍໃຫ້ທຸກຄົນຕາມຄວາມຕ້ອງການ. ແລະ ໂຢເຊ, ຜູ້ທີ່ພວກອັກຄະສາວົກເອີ້ນວ່າ ບາຣະນາບາ, (ຊຶ່ງແປວ່າ, ລູກຊາຍແຫ່ງການປອບໃຈ,) ເປັນຊາວເລວີ, ແລະ ມາຈາກເກາະໄຊປຣັດ, ມີທີ່ດິນ, ໄດ້ຂາຍ, ແລະ ນຳເອົາເງິນມາ, ແລະ ວາງໄວ້ທີ່ຕີນຂອງພວກອັກຄະສາວົກ. ກິດຈະການ 4:32-37

ຢູ່ທີ່ເມືອງຢັບປາມີສາວົກຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຕາບີທາ ເຊິ່ງແປວ່າ ໂດຣະກາ ຍິງຄົນນີ້ເຕັມໄປດ້ວຍການດີ ແລະ ການໃຫ້ທານ ຊຶ່ງນາງໄດ້ເຮັດ. ກິດຈະການ 9:36

ເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນທຸກຢ່າງແລ້ວວ່າ ເມື່ອເຈົ້າເຮັດວຽກໜັກແບບນີ້ ພວກເຈົ້າຄວນຊ່ວຍຄົນທີ່ອ່ອນແອ
ແລະ ລະນຶກເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຢຊູ, ວິທີທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວ,
ການໃຫ້ນັ້ນເປັນສຸກຫຼາຍກວ່າການຮັບ.
ກິດຈະການ 20:35

ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງຊີຊາເຣຍຊື່ວ່າ ໂກເນລີໂອ ເປັນນາຍຮ້ອຍຂອງກອງທະຫານທີ່ເອີ້ນວ່າ ກອງທະຫານອີຕາລີ ເປັນຄົນທີ່ຢໍາເກງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຢໍາເກງພຣະເຈົ້າກັບທຸກຄົນໃນຄອບຄົວ ຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຫ້ທານຢ່າງຫລວງຫລາຍແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ. ລາວໄດ້ເຫັນໃນນິມິດຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ປະມານເວລາເກົ້າໂມງແລງຂອງມື້ນັ້ນ ມີທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າມາຫາລາວ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, "ໂກເນລີໂອ." ແລະ ເມື່ອລາວຫລຽວເບິ່ງລາວກໍຢ້ານ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?" ລາວຈຶ່ງຕອບລາວວ່າ, "ຄໍາອະທິຖານ ແລະ ການໃຫ້ທານຂອງເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປເພື່ອເປັນການລະນຶກເຖິງຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ." ກິດຈະການ 10:1-4

ແລະ ໂກເນລີໂອ ໄດ້ກ່າວວ່າ, "ສີ່ມື້ກ່ອນຂ້ອຍໄດ້ອົດອາຫານຈົນເຖິງເວລານີ້; ແລະ ເວລາເກົ້າໂມງຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ເບິ່ງແມ, ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍໃນຊຸດເສື້ອຜ້າທີ່ສົດໃສ, ແລະ ກ່າວວ່າ, "ໂກເນລີໂອເອີຍ, ຄໍາອະທິຖານຂອງເຈົ້າໄດ້ຍິນແລ້ວ, ແລະ ການໃຫ້ທານຂອງເຈົ້າກໍເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ." ກິດຈະການ 10:30-31

ເຮົາ ໄດ້ ສະແດງ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເຫັນ ທຸກ ສິ່ງ ແລ້ວ ວ່າ ເມື່ອ ເຈົ້າ ເຮັດ ວຽກ ໜັກ ເຊັ່ນ ນີ້ ເຈົ້າ ຄວນ ຈະ ຊ່ວຍ ເຫຼືອ ຄົນ ທີ່ ອ່ອນ ແອ ແລະ ລະນຶກ ເຖິງ ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ ເຈົ້າ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ວ່າ ການ ໃຫ້ ນັ້ນ ເປັນ ສຸກ ກວ່າ ການ ຮັບ. ກິດຈະການ 20:35

ແລະດ້ວຍເຫດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງພະຍາຍາມມີສະຕິສໍານຶກທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ມະນຸດສະເໝີ. ບັດນີ້ຫຼັງຈາກຫຼາຍປີມາແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມາເພື່ອນໍາເອົາເຄື່ອງທານ ແລະ ເຄື່ອງບູຊາມາສູ່ປະເທດຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ກິດຈະການ 24:16-17

ຜູ້ ທີ່ ລັກ ກໍ ຢ່າ ລັກ ຕໍ່ ໄປ ອີກ ແຕ່ ໃຫ້ ເຂົາ ອອກ ແຮງ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ຕົນ ເພື່ອ ສິ່ງ ທີ່ ດີ ເພື່ອ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ແຈກ ຢາ ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ຂັດ ສົນ. ເອເຟໂຊ 4:28

ອະໂພຄຣີຟາ

ຂ້າພະເຈົ້າ Tobit ໄດ້ດໍາເນີນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງແລະຄວາມຍຸດຕິທໍາຕະຫຼອດມື້, ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດທານຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະປະເທດຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ມາກັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ Nineve, ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວອັດຊີເຣຍ. Tobit 1:3

ແລະໃນສະໄໝຂອງ Enemessar ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ທານຫຼາຍຢ່າງແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ,
ແລະໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ຂອງຂ້ອຍແກ່ຜູ້ທີ່ອຶດຫິວ, ແລະໃຫ້ເສື້ອຜ້າຂອງຂ້ອຍແກ່ຜູ້ທີ່ເປືອຍກາຍ:
ແລະຖ້າຂ້ອຍເຫັນຄົນໃດໃນປະເທດຊາດຂອງຂ້ອຍເສຍຊີວິດ, ຫຼືຖືກໂຍນລົງອ້ອມກຳແພງເມືອງນີເນເວ,
ຂ້ອຍໄດ້ຝັງລາວໄວ້. Tobit 1:16-17

ຈົ່ງໃຫ້ທານດ້ວຍຊັບສິນຂອງເຈົ້າ; ແລະ ເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ທານ, ຢ່າໃຫ້ຕາຂອງເຈົ້າອິດສາ, ແລະ
ຢ່າຫັນໜ້າໄປຈາກຄົນທຸກຍາກ, ແລະ ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຫັນໜ້າໄປຈາກເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ,
ຈົ່ງໃຫ້ທານຕາມຄວາມເໝາະສົມ; ຖ້າເຈົ້າມີພຽງເລັກນ້ອຍ, ຢ່າຢ້ານທີ່ຈະໃຫ້ຕາມຄວາມຈຳເປັນນັ້ນ:
ເພາະເຈົ້າສະສົມຊັບສົມບັດທີ່ດີໄວ້ສຳລັບຕົວເອງສຳລັບວັນທີ່ຈຳເປັນ.
ເພາະວ່າການໃຫ້ທານນັ້ນຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດ.
ເພາະວ່າການໃຫ້ທານເປັນຂອງຂວັນທີ່ດີແກ່ທຸກຄົນທີ່ໃຫ້ມັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ສູງສຸດ. ໂທບິດ 4:7-11

ຈົ່ງໃຫ້ອາຫານຂອງເຈົ້າແກ່ຜູ້ທີ່ອຶດຫິວ, ແລະ ໃຫ້ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງເຈົ້າແກ່ຜູ້ທີ່ເປືອຍກາຍ; ແລະ
ຈົ່ງໃຫ້ທານຕາມຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຢ່າໃຫ້ຕາຂອງເຈົ້າອິດສາເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ທານ. ໂທບິດ 4:16

ການອະທິຖານເປັນສິ່ງທີ່ດີດ້ວຍການອົດອາຫານ, ການໃຫ້ທານ, ແລະ ຄວາມຊອບທຳ.
ມີຄວາມຊອບທຳໜ້ອຍໜຶ່ງກໍດີກວ່າມີຄວາມບໍ່ຊອບທຳຫຼາຍ. ການໃຫ້ທານດີກວ່າການສະສົມຄຳໄວ້:
ເພາະວ່າການໃຫ້ທານຈະຊ່ວຍກູ້ຄວາມຕາຍ, ແລະ ຈະຊຳລະລ້າງບາບທັງໝົດ. ຜູ້ທີ່ໃຫ້ທານ ແລະ
ຄວາມຊອບທຳຈະເຕັມໄປດ້ວຍຊີວິດ: ໂທບິດ 12:8-9

ດັ່ງນັ້ນ Tobit ຈຶ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດການສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ. ແລະລາວມີອາຍຸໄດ້ແປດຫ້າສິບປີເມື່ອລາວສູນເສຍສາຍຕາ,
ແຕ່ມັນໄດ້ກັບຄືນມາສູ່ລາວຫຼັງຈາກແປດປີ: ແລະລາວໄດ້ໃຫ້ທານ,
ແລະລາວໄດ້ເພີ່ມຄວາມຢຳເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະສັນລະເສີນພຣະອົງ. Tobit 14:1-2

ແລະຝັງພໍ່ຢ່າງສຸພາບ, ແລະແມ່ຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບພໍ່; ແຕ່ຢ່າຢູ່ທີ່ນີເນເວອີກຕໍ່ໄປ. ຈົ່ງຈື່ໄວ້, ລູກຂອງຂ້ອຍ,
ວິທີທີ່ອາມານໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ອາຄີອາຄາຣຸສຜູ້ທີ່ລ້ຽງດູລາວຂຶ້ນມາ,
ວິທີທີ່ລາວໄດ້ນຳລາວອອກຈາກຄວາມສະຫວ່າງເຂົ້າສູ່ຄວາມມືດ, ແລະວິທີທີ່ລາວໄດ້ໃຫ້ລາງວັນລາວອີກຄັ້ງ:
ແຕ່ອາຄີອາຄາຣຸສໄດ້ຮັບຄວາມລອດ, ແຕ່ຄົນອື່ນໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງລາວ: ເພາະວ່າລາວໄດ້ລົງໄປສູ່ຄວາມມືດ.
ມານາເຊໄດ້ໃຫ້ທານ, ແລະໜີຈາກກັບດັກແຫ່ງຄວາມຕາຍທີ່ພວກເຂົາໄດ້ວາງໄວ້ສຳລັບລາວ: ແຕ່ອາມານຕົກຢູ່ໃນກັບດັກ,
ແລະຕາຍໄປ. ດັ່ງນັ້ນ, ບັດນີ້, ລູກຂອງຂ້ອຍ, ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າການໃຫ້ທານເຮັດຫຍັງ,

ແລະຄວາມຊອບທຳຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ແນວໃດ. ເມື່ອລາວເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ລາວກໍ່ສິ້ນພະຊົນຢູ່ເທິງຕຽງ,
ມີອາຍຸໄດ້ຮ້ອຍແປດຫ້າສິບປີ; ແລະລາວໄດ້ຝັງລາວຢ່າງມີກຽດ. ໂທບິດ 14:10-11

ນ້ຳຈະດັບໄຟທີ່ລຸກໄໝ້; ແລະ ການໃຫ້ທານເປັນການໄຖ່ບາບ. ຊີຣາກ 3:30
ຢ່າທໍ້ຖອຍໃຈເມື່ອເຈົ້າອະທິຖານ, ແລະຢ່າລະເລີຍທີ່ຈະໃຫ້ທານ. ຊີຣາກ 7:10
ຄວາມດີຈະບໍ່ມາຫາຜູ້ທີ່ໝົກໝຸ້ນຢູ່ກັບຄວາມຊົ່ວຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໃຫ້ທານກໍຈະບໍ່ມີ. ຊີຣາກ 12:3

ການໃຫ້ທານຂອງມະນຸດຄືກັບເຄື່ອງໝາຍປະຈຳຕົວ, ແລະ ລາວຈະຮັກສາການກະທຳທີ່ດີຂອງມະນຸດຄືກັບແກ້ວຕາ, ແລະ
ໃຫ້ຄວາມກັບໃຈແກ່ລູກຊາຍລູກສາວຂອງລາວ. Sirach 17:22
ຈົ່ງປິດຄັງເງິນບໍລິຈາກໄວ້ໃນສາງຂອງເຈົ້າ, ແລະມັນຈະຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດ. ຊີຣາກ 29:12

ຜູ້ທີ່ຮັກຄຳຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຊອບທຳ, ແລະຜູ້ທີ່ຕິດຕາມຄວາມເສື່ອມໂຊມຈະມີພຽງພໍ.
ຄຳໄດ້ເປັນຄວາມພິນາດຂອງຫຼາຍຄົນ, ແລະຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາກໍ່ມີຢູ່. ມັນເປັນອຸປະສັກຕໍ່ຜູ້ທີ່ເສຍສະລະໃຫ້ມັນ,
ແລະຄົນໂງ່ທຸກຄົນຈະຖືກພາໄປກັບມັນ. ພອນແມ່ນຄົນຮັ່ງມີທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ບົກພ່ອງ, ແລະບໍ່ໄດ້ໄປຫາຄຳ. ລາວແມ່ນໃຜ?
ແລະພວກເຮົາຈະເອີ້ນລາວວ່າຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນ: ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນບັນດາປະຊາຊົນຂອງລາວ.
ໃຜໄດ້ຮັບການທົດສອບດ້ວຍວິທີນີ້, ແລະພົບວ່າສົມບູນແບບ? ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃຫ້ລາວສັນລະເສີນ. ໃຜອາດຈະເຮັດຜິດ,
ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດ? ຫຼືເຮັດຊົ່ວ, ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດມັນ? ສິນຄ້າຂອງລາວຈະຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ,
ແລະປະຊາຄົມຈະປະກາດການໃຫ້ທານຂອງລາວ. Sirach 31:5-11
ຜູ້ໃດຕອບແທນຄວາມດີກໍຖວາຍແປ້ງລະອຽດ; ແລະຜູ້ໃດໃຫ້ທານກໍຖວາຍຄຳສັນລະເສີນ. Sirach 35:2
ອ້າຍນ້ອງ ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ນຕໍ່ຕ້ານເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ: ແຕ່ການໃຫ້ທານຈະໃຫ້ຫຼາຍກວ່າທັງສອງຢ່າງ.
Sirach 40:24

ປຶ້ມຄຳພີໄບເບິນທີ່ຫາຍໄປ

ນາງມາຣີຜູ້ມີພຣະພອນ ແລະ ມີລັດສະໝີພາບຢູ່ສະເໝີ, ເກີດຈາກເຊື້ອສາຍກະສັດ ແລະ ຄອບຄົວຂອງດາວິດ,
ເກີດໃນເມືອງນາຊາເຣັດ, ແລະ ໄດ້ຮັບການສຶກສາຢູ່ເຢຣູຊາເລັມ, ໃນວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພໍ່ຂອງນາງຊື່ໂຢອາຄິມ,
ແລະ ແມ່ຂອງນາງຊື່ອານາ. ຄອບຄົວຂອງພໍ່ຂອງນາງມາຈາກແຂວງຄາລີເລ ແລະ ເມືອງນາຊາເຣັດ.
ຄອບຄົວຂອງແມ່ຂອງນາງມາຈາກເມືອງເບັດເລເຮັມ. ຊີວິດຂອງພວກເຂົາແມ່ນຖືກຕ້ອງ ແລະ ໂປດປານໃນ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ , ເຄົາລົບນັບຖື ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ບົກຜ່ອງຕໍ່ໜ້າມະນຸດ.
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງຊັບສິນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາອອກເປັນສາມສ່ວນ: ສ່ວນໜຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ອຸທິດໃຫ້ແກ່ວິຫານ

ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງວິຫານ; ອີກສ່ວນໜຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້ກັບຄົນແປກໜ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບທຸກຍາກ; ແລະ ສ່ວນທີສາມພວກເຂົາໄດ້ສະຫງວນໄວ້ສໍາລັບຕົນເອງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຂອງຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ.
ພຣະກິດຕິຄຸນການເກີດຂອງມາຣີ 1:1-4

ຢ່າຢ້ານກົວ, ໂຢອາຄິມ, ແລະຢ່າຕົກໃຈເມື່ອເຫັນຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍເປັນທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ສົ່ງມາຫາເຈົ້າ,
ເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້ບອກເຈົ້າວ່າຄໍາອະທິຖານຂອງເຈົ້າໄດ້ຍິນແລ້ວ, ແລະທານຂອງເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນສູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ .
ພຣະກິດຕິຄຸນເລື່ອງການເກີດຂອງມາຣີ 2:3
ຫຼັງຈາກນັ້ນທູດສະຫວັນໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ອານາພັນລະຍາຂອງລາວໂດຍກ່າວວ່າ: ຢ່າຢ້ານ,
ແລະຢ່າຄິດວ່າສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຫັນນັ້ນເປັນວິນຍານ.
ເພາະເຮົາເປັນທູດສະຫວັນທີ່ໄດ້ຖວາຍຄໍາອະທິຖານແລະທານຂອງເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະດຽວນີ້ເຮົາຖືກສົ່ງມາຫາເຈົ້າ, ເພື່ອບອກເຈົ້າວ່າເຈົ້າຈະເກີດລູກສາວ, ຜູ້ທີ່ຈະຖືກເອີ້ນວ່າມາຣີ, ແລະຈະໄດ້ຮັບພອນຫຼາຍກວ່າຜູ້ຍິງທັງປວງ.
ພຣະກິດຕິຄຸນການເກີດຂອງມາຣີ 3:1-2

ໜັງສືເຫຼັ້ມທີສາມຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງເຮີມາສ 2:1-13 (ຄໍາປຽບທຽບ)
1 ຂະນະ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຍ່າງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທົ່ງ ນາ, ແລະ ພິຈາລະ ນາ ຕົ້ນ ເອມ ແລະ ຕົ້ນ ອະງຸ່ນ, ແລະ ຄິດ ເຖິງ ໝາກ ໄມ້ ຂອງ ມັນ, ທູດ ອົງ ໜຶ່ງ ໄດ້ ມາ ປະກົດ ຕໍ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ ຖາມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ເຈົ້າ ຄິດ ເຖິງ ຫຍັງ ຢູ່ ໃນ ຕົວ ເຈົ້າ ດົນ ນານ ແບບ ນີ້?
2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ທ່ານເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງເຄືອອະງຸ່ນນີ້ ແລະ ຕົ້ນເອມນີ້ ເພາະວ່າໝາກຂອງມັນງາມ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ:
ຕົ້ນໄມ້ສອງຕົ້ນນີ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ເປັນແບບຢ່າງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ.
3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, ທ່ານ ເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຢາກ ຮູ້ ວ່າ ແບບ ຂອງ ຕົ້ນໄມ້ ເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ ທ່ານ ກ່າວ ເຖິງ ນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍ ສິ່ງໃດ. ຟັງ, ເພິ່ນ ເວົ້າ; ທ່ານ ເຫັນ ເຄືອ ນີ້ ແລະ ຕົ້ນ ເອມ ນີ້; ທ່ານ ເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ເຫັນ ພວກ ມັນ.
4 ລາວເວົ້າວ່າ, ເຄືອອະງຸ່ນນີ້ອອກໝາກ, ແຕ່ຕົ້ນເອມເປັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ບໍ່ມີໝາກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເຄືອອະງຸ່ນນີ້ ຖ້າຫາກມັນຖືກປູກໂດຍຕົ້ນເອມນີ້, ແລະ ຖືກຄໍ້ຊູໂດຍມັນ, ມັນຈະບໍ່ອອກໝາກຫຼາຍ; ແຕ່ຖ້າມັນນອນຢູ່ເທິງພື້ນດິນ, ມັນຈະອອກໝາກບໍ່ດີ, ເພາະມັນບໍ່ໄດ້ຫ້ອຍຢູ່ເທິງຕົ້ນເອມ; ໃນຂະນະທີ່ມັນຖືກຄໍ້ຊູຢູ່ເທິງຕົ້ນເອມ, ມັນອອກໝາກທັງຕົວມັນເອງ ແລະ ສໍາລັບສິ່ງນັ້ນ.
5 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕົ້ນເອມໃຫ້ໝາກບໍ່ໜ້ອຍກວ່າຕົ້ນອະງຸ່ນ, ແຕ່ໃຫ້ໝາກຫຼາຍກວ່າຕົ້ນອະງຸ່ນ. ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ມັນອອກໝາກຫຼາຍກວ່າຕົ້ນອະງຸ່ນໄດ້ແນວໃດ? ເພາະວ່າ, ລາວເວົ້າວ່າ, ເຄືອທີ່ຖືກຄໍ້ຊູຢູ່ເທິງຕົ້ນເອມໃຫ້ໝາກຫຼາຍ ແລະ ດີ; ໃນຂະນະທີ່, ຖ້າມັນນອນຢູ່ເທິງດິນ, ມັນຈະອອກໝາກໜ້ອຍ, ແລະ ນັ້ນກໍ່ບໍ່ດີຫຼາຍ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ຄຳອຸປະມານີ້ຈຶ່ງຖືກນຳມາໃຊ້ກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ມັນເປັນຕົວແທນຂອງຊາຍຮັ່ງມີ ແລະ
ຊາຍທຸກຍາກ. ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ, ທ່ານເອີຍ, ຂໍສະແດງເລື່ອງນີ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ. ຟັງ, ລາວເວົ້າ;
ຊາຍຮັ່ງມີມີຄວາມຮັ່ງມີ; ແຕ່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລາວທຸກຍາກ; ເພາະວ່າລາວຖືກເອົາໃຈໃສ່ກ່ຽວກັບຄວາມຮັ່ງມີຂອງລາວ,
ແລະ ອະທິຖານພຽງແຕ່ໜ້ອຍດຽວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຄຳອະທິຖານທີ່ລາວເຮັດແມ່ນຂີ້ຄ້ານ ແລະ ບໍ່ມີກຳລັງ.
7 ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອຄົນຮັ່ງມີເອື້ອມອອກໄປຫາຄົນທຸກຍາກດ້ວຍສິ່ງທີ່ລາວຕ້ອງການ,
ຄົນທຸກຍາກຈະອະທິຖານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຄົນຮັ່ງມີ; ແລະພຣະເຈົ້າປະທານສິ່ງທີ່ດີທັງໝົດໃຫ້ແກ່ຄົນຮັ່ງມີ,
ເພາະວ່າຄົນທຸກຍາກອຸດົມສົມບູນໃນການອະທິຖານ; ແລະຄຳຮ້ອງຂໍຂອງລາວມີພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
8 ແລ້ວຄົນຮັ່ງມີກໍໃຫ້ສິ່ງຂອງທຸກຢ່າງແກ່ຄົນທຸກຍາກ ເພາະລາວເຂົ້າໃຈວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນລາວ ແລະ
ລາວກໍໃຫ້ສິ່ງທີ່ລາວຕ້ອງການດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສົງໄສເລີຍ ແລະ
ເອົາໃຈໃສ່ບໍ່ໃຫ້ລາວຂາດຕົກບົກຜ່ອງຫຍັງເລີຍ.
9 ແລະ ຄົນທຸກຍາກຂອບພຣະຄຸນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຄົນຮັ່ງມີ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາເຮັດວຽກງານຂອງພວກເຂົາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
10 ດັ່ງນັ້ນ, ຕົ້ນໄມ້ເອມຈຶ່ງບໍ່ຄິດວ່າຈະໃຫ້ໝາກ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ເມື່ອມັນເພີ່ມເຂົ້າໃນເຄືອ,
ເຄືອຈະໃຫ້ໝາກເພີ່ມຂຶ້ນສອງເທົ່າ, ທັງສຳລັບຕົວມັນເອງ ແລະ ສຳລັບຕົ້ນໄມ້ເອມ.
11 ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ຄົນ ທຸກ ຍາກ ທີ່ ອະທິຖານ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເພື່ອ ຄົນ ຮັ່ງມີ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຍິນ; ແລະ ຄວາມ ຮັ່ງມີ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ, ເພາະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ໃຊ້ ຄົນ ທຸກ ຍາກ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮັ່ງມີ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ. ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້, ທັງ ສອງ ຄົນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ສ່ວນ ໃນ ການ ເຮັດ ຄວາມ ດີ ຂອງ ກັນ ແລະ ກັນ.
12 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ປະຖິ້ມຜູ້ນັ້ນ, ແຕ່ຈະຖືກຂຽນໄວ້ໃນປື້ມແຫ່ງຊີວິດ.
13 ຜູ້ໃດທີ່ຮັ່ງມີ ແລະ ເຫັນວ່າຕົນເອງມີຈຳນວນຫຼາຍຂຶ້ນ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າຜູ້ໃດທີ່ເຂົ້າໃຈເລື່ອງນີ້
ຈະສາມາດຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໄດ້ບາງສ່ວນ.

ປຶ້ມທີ່ຖືກລືມຂອງເອເດນ

ພຣະສັນຍາຂອງເຊບູລູນ 2:1-21
1 ແລະ ບັດນີ້ລູກໆເອີຍ, ພໍ່ບອກພວກເຈົ້າໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ທຸກຄົນ, ບໍ່ພຽງແຕ່ຕໍ່ມະນຸດເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຕໍ່ສັດເດຍລະສານນຳອີກ.
2 ເພາະ ເຫັນ ແກ່ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ອວຍ ພອນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ເມື່ອ ພີ່ ນ້ອງ ທັງ ໝົດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຈັບ ປ່ວຍ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ລອດ

ພື້ນ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ເຈັບ ປ່ວຍ, ເພາະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຮູ້ ເຖິງ ຈຸດ ປະ ສົງ ຂອງ ແຕ່ ລະ ຄົນ.
3 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງມີຄວາມເມດຕາສົງສານໃນໃຈຂອງເຈົ້າ, ລູກໆຂອງພໍ່,
ເພາະວ່າເຖິງແມ່ນວ່າມະນຸດເຮັດກັບເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດກັບຜູ້ນັ້ນຢ່າງນັ້ນ.
4 ເພາະວ່າພວກລູກຊາຍຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້ອຍເປັນພະຍາດ ແລະ ກຳລັງຈະຕາຍຍ້ອນໂຢເຊັບ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ;
ແຕ່ພວກລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຮູ້.
5 ແລະ ເມື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ການາອານ, ທີ່ ແຄມ ຝັ່ງ ທະ ເລ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ຈັບ ປາ ໃຫ້ ຢາ ໂຄບ ພໍ່ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ເມື່ອ ປາ ຫຼາຍ ໂຕ ຕິດ ຢູ່
ໃນ ທະ ເລ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ ຍັງ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ.
6 ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນທຳອິດທີ່ສ້າງເຮືອເພື່ອແລ່ນໃນທະເລ,
ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈແລະປັນຍາໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນນັ້ນ.
7 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປ່ອຍຫາງເສືອລົງໄປທາງຫລັງມັນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ດຶງຜ້າໃບອອກໃສ່ໄມ້ອີກທ່ອນໜຶ່ງທີ່ຢູ່ກາງ.
8 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລ່ອງເຮືອໄປຕາມແຄມຝັ່ງທະເລ,
ຈັບປາສຳລັບເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະມາຮອດປະເທດເອຢິບ.
9 ແລະ ຜ່ານຄວາມເມດຕາສົງສານ ຂ້ອຍໄດ້ແບ່ງປັນປາທີ່ຈັບໄດ້ຂອງຂ້ອຍໃຫ້ກັບຄົນແປກໜ້າທຸກຄົນ.
10 ແລະ ຖ້າຜູ້ໃດເປັນຄົນແປກໜ້າ, ຫຼື ເຈັບປ່ວຍ, ຫຼື ແກ່ຊະລາ, ຂ້ອຍໄດ້ຕົ້ມປາ, ແລະ ແຕ່ງກິນໃຫ້ແຊບ, ແລະ
ຖວາຍມັນໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ, ຕາມທີ່ທຸກຄົນຕ້ອງການ, ໂດຍໂສກເສົ້າ ແລະ ມີຄວາມເມດຕາສົງສານເຂົາເຈົ້າ.
11 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈດ້ວຍປາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເມື່ອຈັບປາ;
ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ແບ່ງປັນໃຫ້ເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນຈະໄດ້ຮັບຫຼາຍກວ່ານັ້ນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
12 ເປັນເວລາຫ້າປີທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຈັບປາ ແລະ ເອົາມັນໃຫ້ທຸກໆຄົນທີ່ຂ້ອຍເຫັນ, ແລະ
ພຽງພໍສຳລັບຄອບຄົວຂອງພໍ່ຂ້ອຍທັງໝົດ.
13 ແລະ ໃນລະດູຮ້ອນ ຂ້ອຍໄດ້ຈັບປາ, ແລະ ໃນລະດູໜາວ ຂ້ອຍໄດ້ລ້ຽງແກະໄວ້ກັບອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ.
14 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດຕໍ່ທ່ານກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດ.
15 ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ທຸກທໍລະມານຍ້ອນເສື້ອຜ້າໃນລະດູໜາວ, ແລະມີຄວາມສົງສານລາວ,
ແລະໄດ້ລັກເອົາເສື້ອຜ້າຈາກເຮືອນພໍ່ຂອງຂ້ອຍຢ່າງລັບໆ, ແລະມອບໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.
16 ສະນັ້ນ, ລູກໆຂອງພໍ່ເອີຍ, ຈົ່ງສະແດງຄວາມເມດຕາສົງສານ ແລະ ຄວາມເມດຕາຕໍ່ມະນຸດທັງປວງໂດຍບໍ່ລັງເລໃຈ
ຈາກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນດ້ວຍໃຈດີ.
17 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ທີ່ ຂັດ ສົນ, ຈົ່ງ ມີ
ຄວາມ ເມດ ຕາ ສົງສານ ເຂົາ ດ້ວຍ ຄວາມ ເມດ ຕາ.

18 ຂ້ອຍຮູ້ວ່າມືຂອງຂ້ອຍບໍ່ພົບສິ່ງຂອງທີ່ຈະໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການ, ແລະ
ຂ້ອຍໄດ້ຍ່າງໄປກັບລາວດ້ວຍນ້ຳຕາເປັນເວລາເຈັດຟຸດລອງ, ແລະ
ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍປາຖະໜາຫາລາວດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົງສານ.
19 ສະນັ້ນ, ລູກໆຂອງພໍ່ເອີຍ, ຈົ່ງມີຄວາມເມດຕາສົງສານຕໍ່ທຸກຄົນດ້ວຍພຣະຄຸນ,
ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມີຄວາມເມດຕາສົງສານແລະພຣະຄຸນຕໍ່ພວກເຈົ້າຄືກັນ.
20 ເພາະວ່າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ພຣະເຈົ້າຈະສົ່ງຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງພຣະອົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງພົບເຫັນຄວາມເມດຕາສົງສານ ພຣະອົງກໍຈະສະຖິດຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນ.
21 ເພາະວ່າ ໃນ ລະດັບ ທີ່ ມະນຸດ ມີ ຄວາມ ເມດຕາ ສົງສານ ເພື່ອນ ບ້ານ ຂອງ ຕົນ, ໃນ
ລະດັບ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກໍ ມີ ຄວາມ ເມດຕາ ສົງສານ ຕໍ່ ເຂົາ ຄື ກັນ.